

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 17/06-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. januára 2006 predbežne prerokoval sťažnosť L. T., bytom B., pre namietané porušenie jeho základného práva zaručujúceho osobnú slobodu postupom Okresného súdu Bratislava III v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 5 T 71/01 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L. T. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. júna 2005 doručená sťažnosť L. T. (ďalej len „sťažovateľ“) označená ako „*Dodatky k sťažnosti zo dňa 27. mája 2005*“, ktorou namietal porušenie jeho základného práva zaručujúceho osobnú slobodu postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 5 T 71/01. V čase doručenia sťažnosti až do 12. augusta 2005 sa sťažovateľ nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody. S poukazom na to nepripojil k sťažnosti splnomocnenie pre advokátka na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným

súdom uvádzajúc, že vo výkone trestu odňatia slobody nemá možnosť zadovážiť si finančné prostriedky na jeho zaplatenie.

Sťažovateľ namietal porušenie uvedeného základného práva v súvislosti s tým, že Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v označenej trestnej veci vedenej proti nemu na okresnom súde rozhodol uznesením sp. zn. 1 Tz 19/04 z 20. októbra 2004 o sťažnosti pre porušenie zákona generálneho prokurátora Slovenskej republiky podanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 To 202/02 z 25. septembra 2002 tak, že uvedeným rozsudkom krajského súdu bol porušený zákon v neprospech sťažovateľa. Najvyšší súd zároveň označený rozsudok krajského súdu a taktiež aj rozsudok okresného súdu sp. zn. 5 T 71/01 z 10. apríla 2002, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce zrušil (pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad) a okresnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, čo však okresný súd dosiaľ neurobil.

Podľa názoru sťažovateľa spôsobuje okresný súd v predmetnej trestnej veci prietahy a úmyselne oddaľuje svoje rozhodnutie. V nadväznosti na uvedené sťažovateľ tvrdí, že „... sa v mojom prípade porušuje to najzákladnejšie ľudské právo, a to právo slobody. Po podrobnom preskúmaní uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20. 10. 2004 pod sp. zn. 1 Tz 19/04 by ste zistili, že vo výkone trestu sa nachádzam len chybou Okresného súdu pre Bratislavu III, ale toto chybné rozhodnutie odmieta Okr. súd napraviť“.

Z uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Tz 19/04 z 20. októbra 2004 okrem iného vyplýva, že: „V tomto prípade rozhodnutie o väzbe obvineného L. T. neprichádzalo do úvahy. Najvyšší súd na základe sťažnosti pre porušenie zákona síce zrušil právoplatný rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2 To 202/02 z 25. septembra 2002, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ale obvinený L. T. podľa zistení najvyššieho súdu už dňom 19. júla 2004 tento trest vykonal a od uvedeného dňa v Ústave na výkon trestu odňatia slobody (...) vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov uložený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3 T 41/01 zo 16. októbra 2001 (predpoklad ukončenia jeho výkonu je

dňom 12. 8. 2005). Tento právoplatný rozsudok však v konaní o sťažnosti pre porušenie zákona zrušený nebol (a sťažnosť pre porušenie zákona generálneho prokurátora proti nemu ani nesmerovala).“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Vzhľadom na to, že sťažovateľ, ako už bolo uvedené, bol po podaní sťažnosti (12. augusta 2005) prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, upozornil ho ústavný súd podaním z 23. decembra 2005 označeným ako „Výzva“, že na jeho argumentáciu, ktorou

pôvodne odôvodňoval nesplnenie podmienky predloženia splnomocnenia pre advokátka na jeho zastupovanie v ústavnoprávnom konaní o jeho sťažnosti, už nemôže prihliadať, a oboznámil ho s podmienkami, za ktorých môže fyzickej osobe alebo právnickej osobe ustanoviť právneho zástupcu. Zároveň mu zaslal tlačivo „Potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch“ s tým, aby mu ho po vyplnení a potvrdení príslušnými inštitúciami vrátil v lehote 14 dní spolu s doplnením (upresnením) jeho sťažnosti tak, aby z nej bolo zrejmé, že v okolnostiach prípadu nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

V predmetnej výzve bol sťažovateľ poučený o tom, v akom smere má doplnenie sťažnosti uskutočniť, ako aj o tom, že nerešpektovanie uvedených požiadaviek z jeho strany môže mať nepriaznivé následky pri rozhodovaní o prípadnom ustanovení právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ako aj pri posúdení samotnej sťažnosti pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde, v rámci ktorého ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia prijatiu návrhu (sťažnosti) na ďalšie konanie.

Sťažovateľovi bola označená výzva ústavného súdu doručená 23. decembra 2005, avšak v stanovenej lehote na ňu neodpovedal a neurobil tak ani do predbežného prerokovania jeho sťažnosti, hoci bol na možnosť jej odmietnutia podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozornený.

Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené najmä v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 20 ods. 1 druhej vety zákona o ústavnom súde návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

Z obsahu sťažnosti v predloženom znení nie je predovšetkým možné uzavrieť otázku rozsahu ochrany, ktorú sťažovateľ požaduje, keďže sťažnosť neobsahuje návrh rozhodnutia vo veci samej (petit), ktorého vydania sa sťažovateľ od ústavného súdu domáha (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde), vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci.

Sťažovateľ ďalej nerešpektoval výzvu ústavného súdu a nepredložil mu vyplnené a potvrdené tlačivo pre účely posúdenia podmienok pre ustanovenie právneho zástupcu ex offio, prípadne splnomocnenie pre advokáta na jeho zastupovanie v konaní o sťažnosti (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde) podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Vzhľadom na tieto skutočnosti bola sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. januára 2006